

Nr. 797 Godmorgen til alle.

Morgenmeditation torsdag d. 19. nov. 2020

Nøgleord: **Materialisering og dematerialisering.**

God morgen og velopstået, mange tak. I dag skal vi have morgenmeditation nummer 797, torsdag den 19. november 2020.

Og hvad skal det så handle om i dag? Det er et godt spørgsmål, det er det bestemt, nå.

Jeg kom til og tænke på, at mange af de der bankfolk, direktørerne, jeg tænkte sådan på, det er faktisk utrolig løn de får, for det arbejde de laver. Jeg tænkte på kan de virkelig være så meget værd, kan de gå med god samvittighed hjem? Og tænk på hvor mange penge de skal have, i forhold til en ansat. Kan de godt gå og være tilfreds med sig selv, tænkte jeg så, eller hvad?

Så det jeg tænkte på, det er jo at man skal nok ind og se lidt på, hvor meget man yder, i forhold til hvad man får af indtjening. Yder man det allerbedste? Lægger man sin sjælsenergi i det man laver? Det man laver, er det noget der er til gavn for menneskeheden på en positiv, oprigtig måde, eller arbejder man bare for prestige, eller ambitioner, hvordan er det at vi arbejder? Er kærligheden med i det vi gør?

Jeg hører somme tider, nogle mennesker sige, det der det var smask uretfærdig, så jeg kan godt tage den gode store løn for det. Men hvem er det nu man tager fra? Tager man fra samfundet, eller giver man til samfundet? Det var bare sådan lige strøtanker der kom ind. Jeg tænkte også meget på, at dengang vi havde krise sidst, økonomikrise, hvor meget tilskud bankerne fik, for at det kunne køre, og så tænkte jeg bagefter, så honorerer man det med negative renter. Ja der må da være nogen der skal have noget for meget, i forhold til hvad de yder.

Hvis nu vi siger, at den løn vi får, svarer til den indsats man gør, og så det arbejde man laver, har en virkning, positiv virkning i samfundet, så det er samfundet man tænker på, før man tænker på sig selv, så er det en anden situation. Hvis nu man arbejder, og man kan få tilfredshed ind i det man gør hver dag, og glæden i og gøre det, så siger vi nogle gange, at glæden er lønnen i sig selv. Ej det var bare sådan en lille strøtanke, jeg havde her til morgen.

Jeg kan huske som dreng, der spekulerede jeg meget på pyramiderne i Egypten, jeg spekulerede rigtig meget på, de der store sten de flyttede, fra et område til et andet. Og jeg har været nede i Egypten og se pyramiderne, eller pyramiderne ja pyramiderne, og se de her store sten, som kan veje op til to tons, at de kan stå fuldstændig, med knasfuger på få millimeters nøjagtighed, tænk på, kunne man virkelig lave det i fortiden? Tænk på, hvad er det for en termonololig vi har mistet?

Mestrene der levede på jorden dengang, de anvendte jo materialisering og dematerialisering, man kunne flytte ting fra et sted til et andet sted, det har jeg altid syntes var spændende. Men det kan jeg også se vi gør.

Så nogen gange hvis man har et problem, så smider man det problem hen på andre mennesker. Er det ikke at flytte ting, fra et sted til et andet sted? Jo, det er det faktisk. Man kan komme til og give skyld, til andre mennesker som er uskyldige. Nå, vi springer over det her også. Det var bare lige sådan en tanke.

Jeg kan huske der som dreng, der drømte jeg altid om, og det var spændende, det var at man kunne gå ude, så kunne man lige støde fra, og så kunne man svæve i luften, svømme rundt i luften der, og

have det rigtig godt, kunne svæve ligesom en svømmer, og svømme rygsvømning, eller en eller anden ting i vandet, vandet der bærer en oppe, så tænker jeg på man havde sådan en evne, hvor man faktisk kunne svæve i luften, tænk på hvis vi kunne gøre det i dag, bare svæve rundt i luften, og have en indre lyksalighed inde i os selv. Det kunne da være lidt dejligt at gøre det, så er vi lige pludselig blevet let som en fjer. Tænk hvis den evne blev realiseret igen, den har jo været der tidligere.

Og noget af det man har arbejdet med tidligere, det var fohat energi, hvor man kunne bruge tyngdekraften, det kunne være spændende, hvis man kunne det igen, kunne være som det er. Men hvad er det nu vi gør, når vi tænker på en ting? Hvis man tænker på, jamen jeg var på ferie en gang i Norge, så tænker man på tingene, så er man faktisk i Norge, og man kan opleve stemninger i Norge, fra dengang man var på ferie sidst, hvordan det var og sådan og sådan, og så alligevel kan vi være her i nutiden, samtidig med at der er en del af vores bevidsthed i fortiden. Okay, det var sådan en lille tanke. Men vi har ufattelig muligheder.

Vi går tilbage til når vi arbejder. Hvis nu man lægger hele vores indsats ind i det, ind i det vi laver, lægger glæde ind, så går det fantastisk godt. Nogen mennesker de laver et budget, så vil de holde sig indenfor de rammer, og så bestemmer man over en del af sig selv. Hvis den del af sig selv, ikke kan yde det man skal lave, jamen så er man slem til og opgive med det samme, men hvorfor ikke inddrage det hele, hele sin kapital, alt det hele på en gang, og så sige jamen det fungerer fint, i stedet for og begrænse sig selv. Ja, strøtanker, men måske også meget virkelighed. Okay.

Vi skal tilbage til at vi har ubegrænsede muligheder. Hvis nu man virkelig har tilliden til, at andre mennesker vil godt gøre det så godt som mulig for dig, hvis nu jeg siger, folk kommer til mig, så begynder jeg og tage nogle af deres byrder fra dem, jeg giver dem muligheder som de ikke har set før. Når jeg begynder og give dem muligheder, hvordan håndterer man det, en mulighed man kan få, vil man være tillidsfuld overfor det, eller vil man være mistænksom? Hvordan modtager man en ydelse? Hvordan opfatter vi den ydelse?

Jeg ser nogle gange, når folk kommer, og de får kærligheden, så er det fint mens de er her ved mig. Når de så tager hjem til dem selv igen, så kommer det der hedder, det manglende selvværd ind i billedet igen, så bliver de negative igen, så går de tilbage i deres gamle mønstre. Det er vigtigt for os, og få den løn som man har fortjent, der svarer til den indsats man gør. Sådan er det også med kærligheden, når man giver ubegrænset kærlighed, så vil det også være en glæde og modtage ubegrænset kærlighed, men det er bare ikke det man kan forvente og opnå, for de mennesker som får kærligheden, har måske aldrig været glade ved dem selv før, det er nogle sådan fundet ud af hvem man selv er. Men vi ved inde bagved, der er en sjæl med meget kærlighed, men lever man det liv? Er vi nu oprigtig overfor os selv?

Jeg vil fortsætte med julegaverne et stykke tid endnu, give jer nogle nye gaver, give jer evnen til at elske jer selv og elske andre. Elsker man sig selv, så ophører kritikken, vreden og frustrationen. Man kan sove om natten, man kan glæde sig, til man skal have nogle timer og sove i, og der kommer strøm på batterierne igen. Man kan glæde sig over, man skal have en ny dag, vi kan udrette noget nyt. Glæden ved at give, det er næsten den største gave man kan få, altid give det fra sig, man selv har brug for, så virker det.

Vi mediterer i dag, på at vi har evnen til at give, og vi har ubegrænsede muligheder. Vi mediterer i dag på evnen til at give, fra kærligheden i vores hjerter. Vi kan give ubegrænsede i ren kærlighed, kærligheden er bærekraften, og kærligheden er Gud, så vi kan give ubegrænsede. Når I giver til andre, så opstår der en dobbeltglæde. Prøv og tænk på, vi kan meditere på, at vi giver vi giver igennem kærlighed, og vi arbejder på at være oprigtig, og lade kærligheden sejre. Når vi giver fra hjertet, sætter vi ikke betingelser, vi giver, men har glæden i at give. **At give kan være nøgleordene i dag.**

Prøv og forestil jer, I har ligesom en stifinder inde i jer selv, der virker når I begynder og give igennem kærlighed. Når man gør det, så er der noget der retter sig ind, og det er guddommeligt kærlighed.

Nu skal I høre en lille ting her i dag til sidst her. Prøv lige at lade noget af det jeres indre liv fungerer på en ny måde, prøv og være bevidst om hvordan ordvalg der kommer hvis I siger Balibu balibue balibu babu, bubalabu babu babu babu bali bali bali balibu baba baba baba ikke så. Hvis I begynder på den måde, inde i jer selv, og følger det næste ord til der kommer, så vil der ske en helliggørelse, af det I siger efterhånden. I kan lade helligdommen strømme igennem, de ting I siger, Bali bali bali buli buli buli bali bali bali baba baba baba ikke også, prøv og kød noget i den retning inde i jer selv. Kig på jer selv, når I gør det, læg glæden ind, og iagttag jer selv, det er meget spændende, det kan lyde ligesom det er, måske lyder forkert, men det åbner til jeres spontanitet og kreativitet. Prøv og sig det nogle gange. Prøv og hils på hinanden, mens I siger bali bali buli bali bula bali baba baba baba eller noget i den stil. Okay.

Så siger vi god morgen til jer. God morgen og hav en fantastisk god dag. Lica når du kommer ud på arbejdspladsen, bali bali buli buli baba baba ikke også, du finder ud af det, nej I finder ud af det alle sammen. God morgen, god morgen. Og tag ikke jer selv alt for højtidelig, men læg glæden ind i det I gør. God morgen, tak fordi I lyttede med.

Mit navn er Peter L. Simonsen, fra healerskolen i Sønderjylland. Lad jeres spontanitet udvikle sig. Tak.

>Huset i Centrum< Healerskolen i Sønderjylland Peter L. Simonsen tlf. 2365 9701 & 2985 1763 mail@healerskolen-sdj.dk